

"Sevr paranoyasındasınız" diyenler de gerçeği gördü ama ya çözüm

20.07.2017

Gün geçmiyor ki, ABD – AB ile Türkiye arasında yeni bir gerginlik çıkmasın. ABD, terör örgütleri listesine, FETÖ ve PYD'yi almadı. Almanya ile Türkiye hemen her gün yeni bir sorun yaşıyorlar. AB ile ilişkilerin fiilen bittiğini, artık herkes kabul ediyor. Türkiye'nin doğalgaz bağımlılığı, uçak krizi, 15 Temmuz FETÖ'cü darbe girişimi ve büyükelçi cinayeti üzerinden, Türk dış politikası üzerinde nüfuzunu artıran Rusya, Ortadoğu'da da elini güçlendiriyor. Türkiye'nin bölgesindeki yalnızlığı, Kıbrıs konusunda verdiği onca ödüne karşın umduğunu bulamaması, İran'la giriştiği bölgesel rekabette geriye düşmesi, Katar – Suudi Arabistan gerilimindeki Katar yanlısı tutumu, Batı ile ilişkilerindeki dışlanmışlıkla birleşince, sıkıntı büyüyor.

Nereden neye geldiğimizi, iktidar blokunun, FETÖ'ye "cemaat" dediği, liberallerle can ciğer kuzu sarması olduğu günlerden bir örnekle anımsayalım. Türkiye'nin, AB'den müzakere tarihi almasını, sanki tam üye olmuş gibi kutladığı günler...

Ankara'da gündüz vakti havai fişekler patlatılıyor... Türkiye'nin yurt, ulus ve tarih bilincine sahip aydınları, Cumhuriyetçileri, sözde değil özde devrimcileri, yurtseverleri, Atatürkçüleri uyarıyorlar... Ama dinleyen yok. Oysa maddeler çok açık, net:

- 1) Müzakereler üyelik garantisi içermez.
- 2) Müzakerelerin ucu açıktır. Üyelik tarihi vermez.
- 3) Türkiye, AB üyesi yapılmaya bile, AB kurumlarına sıkı sıkıya bağlanacaktır.
- 4) Türkiye, müzakerelerde her isteneni yapsa da, üyeliği AB'nin hazmetme kapasitesine bağlıdır.
- 5) Müzakereler sonunda hükümetler, parlamentolar Türkiye'nin üyeliğini kabul etse bile, isteyen AB ülkesi, Türkiye'nin üyeliğini halk oyuna sunabilir.

BEKLEME ODASINDA OTURMANIN SONUCU

Bu maddelerin de ortaya koyduğu gibi, AB zaten kapılarını baştan kapatmıştı. İpe un sermenin yolunu bulmuştu. Türkiye'yi, müzakere masasında bekleterek, bekleme salonunda oyalayarak, istediği siyasi, iktisadi, askeri ödünleri koparıyordu. Bu konuları Türkiye'de en iyi bilen ve en çok yazan uzmanlardan olan değerli hocam Prof. Dr. Erol Manisalı, o yüzden Türkiye – AB ilişkilerini eşitler arası ilişkiye değil, amiyane tabirle metres, kuma ilişkisine benzetmişti o dönemde. Kitabına da "**Bekleme Odasında İğfal**" adını vermişti. Cumhuriyetçiliğinin, ulusalcılığının bedelini Silivri'de ödedi, pek çok yurtsever aydın gibi. Uyarı ve öngörülerinde haklı çıkarken, bir kısmı da eski öğrencisi, eski asistanı, meslektaşısı olan hızlı liberaller, "**yetmez ama evet**" diyerek, Türkiye'yi AB'ye AKP'nin taşıyacağını söylüyorlardı.

Bu süreçte Kıbrıs meselesi de, AB'nin kuyruğuna bağlandı. Türkiye'ye çözüm dayatılırken, üyeliğin önünde bir şart olarak konuldu. İsmail Cem'in de Kıbrıs konusunda olumsuz bir çizgi izlediğini anımsatalım. Oysa bir kez daha belirtmekte yarar var: Kıbrıs meselesi, kimilerinin sandığı gibi 1974 Kıbrıs Barış Harekâtı ile başlamamıştır. Kökü çok eskidir. Temelinde, Rumların adanın tamamını istemesi ve Yunanistan'la bütünleşme hevesi vardır. Buna Enosis denir. Bu amaçla 1955 yılında kurulan örgütün adı Eoka'dır. 1959 – 1960 Zürih ve Londra Anlaşmalarına, Rum – Yunan tarafının uymaması sonucu, adadaki denge bozulmuştur. 1960'lar Türkler için çok zor geçmiştir. 1962'de Ankara'ya gelen Rum lider Makarios,

Kıbrıs Cumhuriyeti Anayasası'nda değişiklik yapılmasını önermiştir. Ankara ve Kıbrıslı Türklerin lideri Dr. Fazıl Küçük buna karşı çıkmıştır. Görüşmelerin diğer konu başlığı, Türkiye'den Kıbrıs'a su taşınmasıdır. Ama Makarios konuyu gündeme getirmemiştir. Gerekçesi şudur: Kıbrıs'ın su üzerinden Türkiye'ye bağımlılığı artar.

Gerçekçi olalım. Adada iki kesim, iki toplum, iki ayrı halk, iki ayrı devlet vardır. Türkiye bundan ödün veremez. Türkiye'nin etkin ve fiili garantörlüğünden, Türk askeri varlığından vazgeçilemez. Aksi halde adadaki Türklerin güvenliği kalmaz. Türkiye ve KKTC'deki "yetmez ama evet", "özür diliyoruz.com", "yes be annem" tayfasında şu algı güçlüdür: "Kıbrıs konusunda ödün verirsek, AB yolu açılır". Bu tez yanlıştır. Birincisi, Kıbrıs meselesinin AB üyeliğiyle ilgisi yoktur. İkincisi, Kıbrıs konusu, Türkiye'nin dış politikadaki en haklı, en meşru olduğu konulardan biridir. Üçüncüsü, Kıbrıs Barış Harekâtı son derece başarılı bir askeri müdahaledir. Adaya huzur, barış, güven getirmiştir. Dördüncüsü, bu harekât sonrası Yunanistan'daki cunta devrilmiş, ülke demokrasiye dönmüştür. Beşincisi, Kıbrıs'ta ödün verilirse, onu Kürdistan, Pontus, Laz, Çerkez talepleri izler. AB de bunun için hazırdır.

SEVR GÜNDEMDE Mİ?

Türkiye'nin son yıllarda yaşadıkları, Sevr'in gündemde olduğunun kanıtıdır. Yıllardır Sevr tehdidinde dikkat çekenleri, "**Sevr paranoyası içinde olmakla**" suçlayan bir kısım devlet ricali de, artık bu gerçeği görmüştür. Fakat gereğini yapmamaktadır. Mesele şudur: Sevr Antlaşması bir sürecin sonucudur. Yarı sömürge olan devletin adı konmuştur. Çünkü Osmanlı gerçekte, 1838 yılında İngiltere ile imzaladığı ticaret antlaşması ile (Balta Limanı), iktisadi açıdan yarı sömürge olmuştur. O yüzden Birinci Cihan Harbi başladığında, İttihatçı yönetimin kapitülasyonları kaldırması, önemli bir adımdır. Bu adımda sadece zaruret ve cesaret yoktur. Aynı zamanda zihni ve fikri hazırlık da vardır. Öyle ki, sadece düşman değil, müttefik olduğumuz Almanlar bile kapitülasyonların kaldırılmasına karşı çıkmıştır. Savaş sonrasında Sevr ile Osmanlı tarihe karışmış, küçülmüş, küçük düşmüş, egemenliğini ve bağımsızlığını yitirmiştir.

Osmanlı idarecileri 1920'de Sevr'e imza atarken, Mustafa Kemal Paşa liderliğindeki Kuvayı Milliyeciler, 1919'da başlayan Milli Mücadele'de askeri zaferlere ve bu zaferlere yaslanan diplomatik başarılarla imza atmaktadırlar. Bu kapsamda 1921, TBMM'nin uluslararası aktör olduğu yıldır. Ermenilerle Gümrü Antlaşması imzalanır. Bir başka devletle imzalanan ilk antlaşmadır. Yine 1921'de Moskova Antlaşması, yine 1921'de Kars Antlaşması imzalanır. Bu hamlelerin de gösterdiği gibi, Atatürk, emperyalizme karşı savaşıırken, SSCB'deki yeni rejimle işbirliğine özel önem vermiştir. Moskova, Misakı Milli'yi kabul etmiştir. Yine 1921'de Fransızlarla Ankara Antlaşması imzalanır. Atatürk 1921'de Franklin Boullion ile görüşmesinde de kapitülasyonların kaldırılması gerektiğini söylemiştir.

Ana fikir: Türkiye dış politikada hayalci, hesapsız, romantik olmamalıdır. Boş heveslere kapılmamalıdır. Yaşadığımız yüzyılda da, dünya hakimiyeti için verilen kavganın tam ortasında olduğunu unutmamalıdır. Bir ülkeye körü körüne hayranlığın da karşıtlığın da anlamı yoktur. Mesele, Türkiye'nin çıkarıdır. Türkiye'nin jeopolitik konumu, tarihsel arka planı, imparatorluktan cumhuriyete devreden diplomatik hafızası, devlet geleneği bize çok yönlü, çok kimlikli, çok boyutlu, çok taraflı düşünebilme imkân ve kabiliyeti vermektedir.

Barış Doster

Odatv.com

Barış Doster

Diğer Yazıları

Tahran Zirvesi neleri gösterdi

09.09.2018

ABD, Ortadoğu'da bunları göremedi

02.09.2018

Tarihten ders çıkarmanın önemi

18.08.2018

ABD, İran'a karşı kimleri kullanacak

06.08.2018

Batı ittifakındaki çatlak büyüyor

26.07.2018

Trump'ın başlattığı ticaret savaşları neyi gösteriyor

16.07.2018

Tüm Yazıları

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkесinin sebebi

26.10.2021

Sami Menteş

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşak

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

